DEPLINA SATISFACȚIE

Două publicații apărute ieri ne fac cinstea de a se ocupa, pe spații și tonuri diferite, de un aparent fapt divers, petrecut în lumea sportului: una, cu profil literar, în care poetul Adrian Păunescu, sensibil la mai toate pulsațiile vieții noastre publice, deci și la sport, solicită președintelui F.R.F., tov. M. Angelescu, un interviu completat de un P.S. la zi; cealaltă, gazeta tineretului, permanent preocupată de fenomenul sportiv, proporțional cu celelalte elemente constitutive ale universului juvenil actual, este și mai aproape de subiectul în cauză, adică de cazul V. Mărdărăscu.

În ambele, de fapt, una și aceeași persoană, adică președintele federației de specialitate, răspunde, în felul său, punctului de vedere al ziarului „Sportul" exprimat în articolul pe care l-am semnat zilele trecute: o dată mai direct, adică la persoana întîi, ca orice om intervievat, și a doua oară indirect, prin comunicatul Biroului federal al cărui activ și prețuit președinte este. Ambele variante sînt valoroase deoarece, prin intermediul lor, opinia noastră publică primește răspunsul așteptat și încă mai curînd decît s-ar fi putut crede (deși — oricum — cam tîrziu decît s-ar fi cuvenit întrucît de la luarea primei decizii (cea de destituire) și pînă la cea de trecere într-o altă funcție ni se pare a fi o mare distanță, dacă nu chiar cu totul altceva).

Nu s-ar cuveni să ne pronunțăm asupra formelor pe care le-a găsit sau care i s-au ivit, în răstimpul acesta, președintelui F.R.F. de a lămuri situația creată, deoarece D-sa a acordat în ultima vreme numeroase asemenea interviuri (unul chiar ziarului „Sportul" în care, printre altele, îi adresa și critici îndreptățite și publicate de noi ca atare). Nu ne putem însă opri să nu remarcăm un fapt concludent și anume acela că acțiunile care necesită explicații suplimentare și chiar repetate stau, de obicei, sub semnul unei nesiguranțe al celor care le-au luat, dacă nu și al unor îndoieli diverse, știut fiind că măsurile drepte, legitime aș zice, își găsesc mult mai ușor și mai direct drumul spre înțelegerea oamenilor și spre inima lor, netrebuind să mai fie susținute prin suplimente de argumente.

Dar, revenind la discuția, deocamdată tripartită și — tot deocamdată — controversată (nu numai între rubricile publicațiilor citate dar chiar între paginile aceleiași reviste — în „România literară" titularul cronicii de sport nu împărtășește nici el părerea exprimată de oaspetele paginilor 6—7 ale acesteia) dorim să subliniem că astfel de confruntări de opinii nu pot influența decît în bine activitatea sportivă, adevăr verificat și în alte domenii. Supremația unui singur punct de vedere, strict personal, acceptat mai mult sau mai puțin tacit, dacă nu chiar laș, uneori, imposibilitatea combaterii lui, duc, de regulă, la situații nefolositoare oricărei munci, fie ea chiar științifică, la întîrzierea obținerii unor rezultate pozitive, la blazarea celor care, chemați să discute ceva, se văd în postura de a valida o părere dinainte pregătită, la eludarea unui principiu ținînd de democrația care ne-a fost dăruită de partid, ne aparține acum și pe care trebuie s-o apărăm și consolidăm.

Scriem aceste rînduri spre a-i lămuri pe cei încă neîncrezători, asupra unui adevăr îndeajuns de limpede pentru noi: ziarul „Sportul" s-a pronunțat, nu o dată ci repetat și consecvent, pentru o politică curajoasă în sport, pentru etică în stadioane și în lumea care le înconjoară, pentru echitate față de cluburi și oameni și a militat în acest sens. În coloanele sale au fost atacate racile ca: dopajul, traficul de influență, abuzul, imoralitatea, aspectele antisociale etc. și vor mai fi atunci cînd le vom depista sau le vom simți iminența.

În privința fotbalului, „Sportul" și-a propus să sprijine activ acțiunile pozitive ale F.R.F. și s-a pronunțat pentru autonomia reală, cu responsabilitățile de rigoare, pentru valorificarea activului obștesc, pentru discutarea fără ascunzișuri a adevăratelor probleme ale jocului cu balonul rotund. Pe această linie, noua și tînăra conducere a F.R.F. a primit din partea ziarului un sprijin concret. De aci însă și pînă a deveni o oglindă oarbă sau un ecou surd al tuturor acțiunilor acestui for (bune sau rele — așa cum se întîmpla cu ani de zile în urmă, din păcate) este o cale atît de lungă încît nimeni nu cred că s-ar mai încumeta s-o parcurgă, astăzi.

Despărțind activitatea federației de persoanele care o alcătuiesc, de jos în sus sau de sus în jos, n-are importanță, nu ne rămîne decît să constatăm că măsurile preconizate de unii și acceptate de ceilalți pot fi pozitive ori neinspirate. A pune reușitele în seama unuia singur sau a cîtorva, iar insuccesele în circa altuia sau mai multora, înseamnă a uza de o practică respinsă de viața noastră de azi, pe întreg ansamblul ei. De aceea, credem că președintele federației n-ar trebui să se simtă lezat dacă sub conducerea sa (pornită sub bune auspicii) unele ziare vor critica din cînd în cînd, din inițiativa propriilor redacții sau la semnalele amatorilor de fotbal, aspectele neconvenabile.

În cazul V. Mărdărăscu, recentul comunicat al Biroului F.R.F. aduce o lumină deplină care ne dă totodată satisfacție: se afirmă, negru pe alb, că acum de-abia s-a discutat serios și pe larg situația antrenorului numit, activitatea sa la loturile de care s-a ocupat, făcîndu-se o apreciere și în sens pozitiv dar și în cel negativ a muncii depuse și, hotărîndu-se trecerea sa într-o altă funcție. Deci, nu destituire și încă nemotivată. Deci în loc de pripeală, judecată calmă. Cît despre unanimitatea Biroului federal ea nu a fost niciodată pusă la îndoială de nimeni, procesele verbale putînd convinge oricînd și pe oricine că ea n-a suferit fisuri. Ceea ce însă nu i-a împiedicat pe unii membri ai săi să ne declare — și nu numai nouă — că n-au fost de acord cu măsura destituirii. Ce să-i faci! Așa sînt (uneori) oamenii! Eficienta recentei ședințe, stimulată cît de cît și de presa sportivă, s-a reflectat corespunzător și în faptul recunoașterii de către antrenorul V. Mărdărăscu a greșelilor sale și al acceptării sancțiunii primite. Parcă totuși ceva lipsea din formula respectivă... A, da! V. Mărdărăscu a uitat să și mulțumească. Așa ni s-ar fi părut desăvîrșit.

Vom mai avea o ședință de Birou F.R.F. pe această temă? O dorește cineva? Să punem la vot!

Emanuel VALERIU

Meditații sub panou

ARBITRAJUL — O PROBLEMĂ

Perioada dintre tur și retur (o întrerupere destul de lungă și cu efecte negative — vezi jocurile primei etape) a fost folosită de unii antrenori și sportivi mai judicios, de alții mai puțin. Arbitrii, însă, în afara unor „arbitraje" sporadice, nu au întreprins nimic pentru menținerea „condiției fizice" sau aprofundarea regulamentului. Însuși Colegiul central al arbitrilor, forul căruia trebuie să-i pretindem mai multă inițiativă, mai multe acțiuni în scopul îmbunătățirii arbitrajelor, nu a mai întreprins nimic de la cursul organizat în septembrie anul trecut la Mamaia. Cu toate că a fost solicitat, încă din luna noiembrie a anului trecut, să efectueze o analiză atentă a procedeelor și acțiunilor pe care le considerăm mai lezate, din cauza interpretării exagerate și rigide (dăunătoare progresului), nu a făcut nimic.

Dar, problemele mari care frămîntă baschetul nostru la ora actuală trebuie să-și găsească soluții nu numai în procesul de instruire și educație, ci și în interpretarea regulilor de către cei ce sînt chemați să conducă jocurile.

Două aspecte sînt de reținut în actuala etapă a baschetului nostru și asupra cărora trebuie insistat: a) LATURA EDUCATIVĂ — care este cu multă atenție tratată și de regulamentul de joc. Peste acest aspect deosebit de important se trece însă cu foarte multă ușurință, arbitrii omițînd rolul lor de educatori. În timpul jocurilor, cei mai mulți se fac că nu aud „comentariile" (desigur nefavorabile și de cele mai multe ori injuriile) sportivilor și antrenorilor, cu toate că regulamentul este destul de clar în această privință;

b) LATURA TEHNICĂ, în schimb, nu suportă „interpretări"; dacă eventualul contact a fost în lupta pentru minge și nu a influențat jocul, dacă lupta a fost în aer (pentru recuperări), dacă a fost capac sau nu (poveste fără de sfîrșit, căci se discută de ani și ani și orice capac este sancționat), totul se penalizează strict.

Cele mai frecvente greșeli personale sînt acordate pentru simpla atingere a miinii aflate pe minge, în schimb, penalizările pentru abateri grave de la disciplină și comportament sînt rare.

Nimeni nu poate și nu trebuie să fie împotriva aplicării regulamentului, dar cu toții putem fi de acord că este necesar a ne integra în spiritul lui, fiind rigizi acolo unde este nevoie și interpreți creatori acolo unde putem ajuta progresul tehnico-tactic.

Astăzi, baschetul nostru are nevoie să cîștige în combativitate, în agresivitate, în angajament fizic, pentru a se mai putea menține în plutonul european.

Lipsa educării acestor calități în instruire, de către antrenori, ca și frînarea lor, de către arbitri, ne vor duce sigur la pierderea și a modestelor poziții pe care le avem.

În acest sens, vom mai face o precizare: apărarea agresivă, presingul etc. nu înseamnă o suită de greșeli personale. Ele nu au ca scop recuperarea mingii cu orice preț din miinile atacantului, ci de a obliga pe apărători ca, printr-un marcaj sever, să facă pase proaste, pe care un coechipier să le intercepteze printr-un plasament special (la intercepție). Agresivitatea este un cuvînt care poate produce confuzii, dar ea trebuie înțeleasă ca o prezență constantă a apărătorului lîngă atacant, cu o mobilitate deosebită a brațelor și picioarelor, pentru a stînjeni acțiunea celui care pasează.

A lăsa lupta activă, în special la cele două coșuri pentru recuperări, a nu penaliza cele mai neînsemnate contacte între doi adversari ce-și dispută mingea etc. înseamnă a interpreta creator regulile de joc și nu a contraveni lor.

Al. POPESCU

PESTE BLOCAJ

EXEMPLUL PENICILINEI

Voleiul nostru, în speță voleiul feminin, a înregistrat în cursul acestui campionat un eveniment de natură de-a dreptul revoluționară. Avem pentru prima dată o echipă din provincie care nu numai că înfruntă cu șanse egale oricare dintre echipele bucureștene (acest lucru s-a întîmplat și în anii precedenți), dar își afirmă cu autoritate candidatura la titlu. Penicilina Iași a demonstrat că se nasc și în Moldova mari echipe de volei (poate — cine știe? — vor apare în dulcele tîrg și... cronicari de specialitate).

Afirmarea jucătoarelor ieșene merită o analiză mai amplă. Anatomia succesului lor poate oferi — dacă nu rețete infailibile — sugestii utile. Așadar, un antrenor competent (și, nu știu de ce, nebăgat în seamă de cine trebuie), cu o binecuvîntată independență de gîndire; o conducere a secției care a asigurat, împreună cu conducerea unității de care ține secția, condiții ideale de pregătire; un mănunchi de jucătoare ambițioase, dornice de afirmare, aspirînd consecvent la autoperfecționare; între acestea — și aici aducem de fapt un elogiu antrenorului — două trăgătoare de prima mînă: Florentina Itu și Aurelia Căunei, prima putînd fi socotită chiar cea mai bună trăgătoare a țării.

Două treimi de campionat au dovedit că aceste elemente sînt suficiente pentru a aduce o echipă pe un loc fruntaș — indiferent de situarea geografică a centrului voleibalistic respectiv.

Desigur, campionatul nu s-a terminat și — prin slăbiciuni proprii, la care s-ar putea adăuga efortul superior al altora — Penicilina Iași ar putea să eșueze în încercarea de a cîștiga titlul, dorit, de campioană. Dacă s-ar întîmpla așa ceva (și parcă n-am dori să se întîmple, pentru că demonstrația fetelor din Iași ar merita să fie dusă pînă la capăt, pînă la succesul final), credem că secția ieșeană ar avea de constatat o deficiență (căreia i-a plătit anul trecut tributul), dar care ar putea fi remediată. Mă refer la absența unor rezerve de valoare; dacă nu chiar de valoarea jucătoarelor din formația de bază, cel puțin la un nivel suficient de apropiat pentru ca în cazul unor indisponibilități, jocul echipei să nu se resimtă grav. În condițiile unui turneu, cu meciuri în zile consecutive, problema aceasta se pune cu acuitate, oboseala unor jucătoare din prima formație prezentînd riscuri ușor de bănuit. Nu credem că este o problemă pe care, într-un răstimp mediu, dacă nu chiar scurt, antrenorul ieșean să nu o poată soluționa; îi dorim, și în această direcție, succes deplin.

Indiferent însă de ce s-ar mai putea întîmpla pînă la sfîrșitul actualului campionat, demonstrația făcută de voleibalistele Penicilinei Iași poate fi, de acum, considerată suficient de concludentă.

Se poate juca volei de calitate superioară, se poate aspira la titlu și în alte orașe decît în București. Am zice chiar că, cu cît resursele locale apar mai limitate, cu atît mai multă pasiune și dăruire implică un rezultat onorabil; ceea ce, pentru semnificațiile morale pe care le are în accepția sa ideală sportul, este cu atît de bine. Pe un teren mai concret, voleiul nu ar avea decît de cîștigat dacă demonstrația realizată la Iași ar fi în viitor reluată și de alte echipe pe care apartenența la provincie să nu le complexeze. S-ar putea ajunge și la situația în care echipele din București să fie acelea care să apeleze la experiența altora. Dispersarea cotelor înalte pe întreaga hartă voleibalistică a țării nu mi se pare a implica decît avantaje. Nu dorește, sperăm, nimeni ca voleiul nostru să prezinte doar două-trei vîrfuri, izolate de rest, sau grupate în același oraș.

Un campionat reprezintă un succes în măsura în care se înfățișează ca o competiție strînsă, cu cît mai multe echipe de un nivel apropiat — desigur apropiat într-o zonă înaltă. Este motivul pentru care afirmarea, de acum incontestabilă, a Penicilinei Iași se cuvine a fi salutată călduros și dată ca pildă.

Marcel RUSESCU

INIMA SPORTIVILOR ÎN DEZBATERE!

De curînd la Centrul de medicină sportivă a fost organizată o masă rotundă cu tema: INVESTIGAȚIA CARDIOLOGICĂ A SPORTIVULUI DE PERFORMANȚĂ. Au participat, alături de reprezentanții instituției, cîțiva reputați specialiști din marile clinici ale Capitalei (dr. D. Voiculescu-Institutul pentru expertiza și recuperarea capacității de muncă; dr. I. Orha, director științific al A.S.C.A.R., dr. B. Fotiade-Spitalul Fundeni, dr. N. R. Zamfirescu-Institutul de fiziologie normală și patologică al Academiei de Științe medicale; dr. S. Papadopol-Spitalul Panduri; dr. C. Ghiță-A.S.C.A.R.).

Au fost dezbătute două probleme: 1. CUM AR TREBUI EFECTUATĂ INVESTIGAȚIA APARATULUI CARDIO-VASCULAR LA SPORTIVUL DE PERFORMANȚĂ PENTRU STABILIREA STĂRII DE SĂNĂTATE? și 2. CUM AR TREBUI REALIZATĂ EXPLORAREA FUNCȚIONALĂ PENTRU IDENTIFICAREA CAPACITĂȚII DE EFORT A REZERVELOR FUNCȚIONALE CARDIO-CIRCULATORII, A PERFORMANȚEI CARDIACE?

Pe parcursul acestui schimb de opinii extrem de interesant au fost elucidate o serie de aspecte metodologice. S-a convenit în final că investigația pentru realizarea primului obiectiv trebuie să cuprindă: examen clinic general, examen clinic cardiologic, teleradiografia cardiopulmonară, E.C.G. de repaus și intra-efort, examen hemodinamic în repaus, probe de laborator. S-a căzut de acord ca rezervele funcționale cardio-vasculare ale sportivului să fie cercetate prin: probă clinică de efort (Astrand), E.C.G. după efortul probei precedente, determinarea radiologică a volumului cardiac; înregistrarea frecvenței cardiace și a presiunii arteriale în clino, orto și post efort, examen spiroergometric pentru determinarea absorbției maxime de O_2, probă clinică de efort static (proba Flack).

S-a conturat necesitatea ca bateria exploratorie de mai sus să fie întregită cu cercetarea endocrină (în special, pe axul hipofiză-tiroidă-suprarenală), humorală (în special, enzimatică) și psihologică. S-a pledat, de asemenea, pentru aplicarea și extinderea examinărilor directe, în timpul efortului specific, cu ajutorul monitorizării prin microaparate, ca fiind superioară telemetriei. Participanții la dezbatere s-au declarat de acord pentru aplicarea unei examinări integrate în timpul efortului, cu alte cuvinte pentru urmărirea simultană a parametrilor cardiaci, respiratorii și metabolici.

S-a ajuns la un consens și în privința condițiilor de investigație, afirmîndu-se necesitatea ca examinarea profundă a sportivilor să se realizeze în condiții de internare. De aceea, se impune neapărat accentuarea demersurilor pentru amenajarea căminului-staționar de la Centrul de Medicină Sportivă. O altă idee majoră: probele de efort să solicite intens organismul pe toate planurile (vegetativ, metabolic, cardio-respirator), iar diversele abateri de la normal („normalul de efort"-sportiv) să fie interpretate cu discernămînt fin.

dr. Ioan DRAGAN
directorul Centrului de medicină sportivă

MÎINE, DESCHIDEREA OFICIALĂ A PISCINEI DE LA „23 AUGUST"

Uniunea Sovietică va avea la București cea mai numeroasă delegație participantă la „internaționale". În ultima telegramă primită din partea forului sovietic de specialitate sînt anunțați 19 sportivi, care vor fi nominalizați după întrecerile „Marelui premiu al ziarului Komsomolskaia Pravda" ce se desfășoară în această săptămînă. Prezența acestei delegații stîrnește un deosebit interes, cunoscută fiind deosebita valoare a înotătorilor sovietici pe plan continental.

● La sediul F. R. Natație au mai sosit ieri confirmări de participare la marele concurs pe care-l va găzdui capitala țării noastre în săptămîna următoare din partea formațiilor din R. D. Germană (4 persoane) și Iugoslavia (4 persoane). Mai este așteptată confirmarea sportivilor greci, anunțați pentru prima oară la noi în țară.

● Mîine va avea loc deschiderea oficială a piscinei de 50 m din cadrul complexului sportiv „23 August". ● Astăzi — primele antrenamente ale înotătorilor români care vor urca pe blocstarturi în cadrul „internaționalelor".

ECHIPA ROMÂNIEI ÎNVINGĂTOARE LA PRAGA

Reprezentativa de polo a României a susținut două partide amicale la Praga cu selecționata Cehoslovaciei. În primul meci jucătorii români au obținut o victorie dificilă cu scorul de 5—4 (2—1, 1—1, 1—1, 1—1). Ei au acționat foarte slab în apărare, primind mai multe goluri cu mare ușurință. Au înscris Zamfirescu, Novac, M. Popescu, Frîncu și D. Popescu pentru formația română și Schmuck 3, Jonas pentru gazde. Din echipa noastră s-au remarcat Zamfirescu, Novac și M. Popescu. În schimb, Popa a jucat slab în apărare.

În partida următoare, românii au cîștigat din nou la același scor: 5—4 (1—1, 2—0, 1—0, 1—3). Spre deosebire de întîlnirea precedentă, de data aceasta echipa țării noastre a condus la un moment dat cu 5—1, ca urmare a unei evidente superiorități. Considerînd însă mult prea repede ostilitățile încheiate, jucătorii noștri s-au relaxat în mod nepermis, primind în ultima repriză trei goluri, echipa cehoslovacă fiind chiar la un pas de a egala. Zamfirescu 3, Nastasiu, și M. Popescu au realizat punctele selecționatei române.

De menționat că ambele meciuri au fost conduse cu multă competență de arbitrul olandez Goose.

ÎNCEPE BĂTĂLIA PENTRU CELE CINCI TRICOURI DE CAMPIONI NAȚIONALI DE JUDO

● La ora 17,45, în sala Floreasca din Capitală, va răsuna astăzi gongul inaugural al finalelor celei de-a doua ediții a campionatelor republicane individuale de judo, rezervate seniorilor. Pînă aseară, au sosit în București majoritatea concurenților din provincie. Cifra exactă a participanților o vom cunoaște astăzi la ora 16,15, cînd este programat cîntarul oficial și vor fi validate înscrierile de concurs.

Iată și programul complet: la ora 15,30, cîntarul liber al finaliștilor; 16,15 cîntarul oficial și validarea înscrierilor; 17,30 festivitatea de deschidere; 17,45 întrecerile turului I în următoarea ordine a categoriilor de greutate: 93 kg, 70 kg, +93 kg, 63 kg și 80 kg; ora 19, turul II la aceleași categorii de greutate; SÎMBĂTĂ, de la ora 9,45 — turul III la toate categoriile de greutate, ora 10,30 recalificări la toate categoriile, ora 11,30 sferturile de finală; DUMINICĂ de la ora 9,30: finale pentru locurile 7—8, ora 10,20 semifinale, ora 11,30 finale pentru locurile 5—6, ora 18 finale pentru locurile 1—2, ora 18,30, finale pentru locurile 3—4, ora 19,30 finale pentru locurile 1—2, ora 20 — festivitate de premiere.

● Studioul de televiziune va transmite în direct, de la ora 18, aspecte de la finalele pentru titlurile de campioni și o demonstrație susținută de copiii de la I.O.R. (în 1971 se va organiza în țara noastră primul campionat de judo rezervat copiilor).

● Printre concurenți se numără și toți campionii primei ediții: cat. 63 kg E. Georgescu (I.O.R.), cat. 70 kg N. Ezechil (Politehnica Timișoara), cat. 80 kg I. Kaupert (Vagonul Arad), cat. 93 kg. I. Herman (I.E.F.S.) și cat. +93 kg Gh. Boșcu (I.E.F.S.). De asemenea, își vor apăra șansele și doi antrenori: A. Barbu (Știința Mediaș) și I. Marinescu (Politehnica București). De notat că antrenorul I. Marinescu a slăbit aproape 17 kg pentru a se încadra în limitele categoriei 70 kg unde speră să concureze cu succes.

● Au fost desemnate patru brigăzi de arbitri (toți din București): Valeriu Costea, I. Constantinescu și Ilie Gheorghe; Laurențiu Vasilescu, Mihai Platon și Ion Smuca; Radu Gruia, Lucian Urbanschi și Corin Vladimir; Florin Săpuneanu, Lucian Grigoropol și Ion Gherman. Ne surprinde includerea printre arbitri a lui L. Grigoropol care a greșit adesea la competițiile unde a fost programat.

C. CH.

TINERI PUGILIȘTI ROMÂNI

(Urmare din pag. 1)

ce despre oaspeți nu se cunoaște decît numele, va fi alesul? Mircea pare, însă, că are un mare avantaj. Este mai incisiv și... pe gardă inversă. Apoi, Gheorghe Ciochină convinge asistența — la care se adaugă și antrenorul federal Ion Popa — că Gheorghe Bobinaru a mai scos un talent din anonimat... Sandu Mihalcea, în stil de mare campion, creează clipe grele celui care cu cîteva săptămîni în urmă făcuse același lucru lui Cutov... Ionel Stănescu ne explică: „Păpălău n-a făcut antrenament o săptămînă. A fost oprit de noi, pentru că i se modificase ceva pe electrocardiogramă". Győrffi se înfierbîntă doar de formă cu Ion Ilie, aflat la o categorie superioară. Zelinca își primește ultimele corectări. Gata. Cei trei antrenori, medicul și Ion Popa se string laolaltă și-și corelează observațiile, apoi anunță deliberarea. Așezați pe parchetul lucios, băieții ascultă liniștiți comunicarea metalică a lui Eugen Fűresz: „La muscă, Vasile Ivan, cocoș Mircea Toni, pană Gheorghe Ciochină, semiușoară Costică Bumb, ușoară Sandu Mihalcea, semimijlocie Dumitru Moraru, mijlocie mică Ion Győrffi, mijlocie Ion Ilie, semigrea Ion Siliște, grea Dumitru Zelinca". După cîteva momente de tăcere, antrenorul federal Ion Popa adaugă: „Cred că unii dintre voi au motive să fie nedumeriți. Vreau să vă spun că în alcătuirea actualei echipe s-a ținut cont, în primul rînd, de cei care, la toamnă, ne vor reprezenta țara la campionatele europene de tineret ce vor avea loc în Ungaria. O parte dintre voi, la fel de valoroși, depășesc vîrsta de 21 de ani. Să nu vă pară rău de această perioadă de pregătire, pentru că și pentru voi vor veni serioase încercări".

PANORAMIC SPORTIV INTERN

Intre două etape...

Visăm, în continuare, tentative de recorduri atletice, seara, la lumina reflectoarelor, probe de obstacole și demonstrații de dresaj, la călărie, pe splendida bază hipică din centrul Capitalei, mai de mult propusa paradă a „flotilei" la Herăstrău sau pe apele Snagovului... Ce frumos ar fi! Dar, federațiile de specialitate (multe la număr) nu vor sau nu pot să iasă din tiparul competițional. Să fim, însă, drepți: e ora campionatelor naționale și nimeni nu pretinde divertismente (!?) în locul unei foarte atente preocupări față de aceste principale competiții ale calendarului intern. Dar niciodată nu mai rămîne puțin timp pentru ca, așa cum se făcea cu cîțiva ani în urmă, să ni se ofere — cînd și cînd — spectacole sportive de mare atractivitate și eficiență propagandistică?

Să sperăm că... Pînă atunci, cu rare excepții, să ne trăim viața de suporți între două etape de campionat și să visăm înainte.

★

Baschetul — în nota obișnuită de interes — își va reuni ca de obicei fidelii spectatori, prezenți în tribune cu pretenții modeste, așteptînd ca într-o zi să reînvie pasiunea în acest sport care, deocamdată, își consumă etapele de campionat în liniște, fără emoții, pe teren ori în sală. Campionatul de popice are mai multă doză de neprevăzut, ba chiar surprizele se țin lanț și dacă n-ar fi și cîteva oscilații de formă ale celor care ne vor reprezenta la campionatele mondiale de la Bolzano, aproape că am aplauda fără rezerve această frumoasă competiție, total pe nedrept anonimă.

Dar, să continuăm.

Etape la fel de importante, dar diferite prin gradul lor de interes, în campionatele naționale de volei. La băieți — un nou serial al celor 4—5 echipe din zona retrogradării și o întrebare de mare actualitate: vom avea aceleași motive să privim cu îngrijorare evoluția formației Politehnica Galați, rămasă fără antrenor? În schimb, la fete se anunță, printre altele, două partide de mare atracție, ambele programate în București. Ne gîndim la derbyul etapei: Rapid—Penicilina Iași (în tur Rapidul a pierdut la Iași), ca și la meciul Dinamo—C.P.B. (ultima formație învingătoare, duminica trecută, în fața Universității Timișoara).

Mini-etapă la lupte. De fapt devansarea, pentru bucureșteni, a întrecerilor prevăzute pentru 5 aprilie, cauza fiind întîlnirile internaționale proiectate în viitorul apropiat. Așadar, specialiștii la „libere" de la Progresul, Dinamo, Steaua și Rapid se întîlnesc, sîmbătă, într-o (sperăm reușită) gală bucureșteană.

Și acum, rugby. Etapă fără probleme pentru Dinamo și Grivița Roșie, cu meciuri de „mijlocul clasamentului" și cu două semne de întrebare: 1) va cîștiga echipa studenților timișoreni la Farul Constanța? 2) ce va face Steaua la Iași, după recenta înfrîngere — surprinzătoare — pe teren propriu în fața Universității Timișoara? Pînă una alta sîntem tentați să credem că maestrul emerit al sportului Paul Ciobănel are dreptate afirmînd că o echipă, oricît de „mare" ar fi, nu poate să trăiască și să-și mențină valoarea doar prin aportul a 5—6 jucători. Așa se explică și cîteva din rezultatele etapei trecute, așa s-ar putea întîmpla și duminică.

Sala Floreasca: finalele celei de a II-a ediții a campionatelor naționale (seniori) la un sport care ar necesita un trofeu pentru recordul rapid de popularitate — judo. De azi, 80 de concurenți se întîlnesc într-o extrem de atractivă întrecere sportivă (onorată și de „micul ecran") pentru desemnarea campionilor. Poate este prea devreme, poate intențiile federației sînt altele, dar — cunoscînd tocmai marea popularitate a acestui sport, întrebăm (să nu fie cu supărare): de ce, oare, nu s-ar organiza și campionate feminine?

★

Pentru că fotbalul își are... spațiul lui, dintre celelalte competiții ale acestui sfîrșit de săptămînă vom reaminti gala de box de sîmbătă seara (sala Floreasca), prima confruntare internațională — la nivel de echipe reprezentative — a sezonului, dintre formațiile de tineret ale României și Iugoslaviei. Boxul nu mai are nevoie de pledoarie! Să spunem, totuși, că gala de sîmbătă ar trebuie să răspundă și la cîteva prime întrebări privind echipa noastră pentru prima ediție a campionatelor europene de tineret (Ungaria, noiembrie).

Duminică — zi de sărbătoare și în lumea turfului. Se reiau cursele la Ploiești. Cu marea lor frumsețe, cu complicatele și de mult nerezolvatele lor probleme...

Silviu FLORESCU

Mîna destinului (III)

(Urmare din pag. 1)

tie, convorbind de una, de alta, de... tone de crap și roșioară. În dreptul fostei baze nautice Metropola, frumosul Herăstrău — continuîndu-și primăvăratecul turneu — a întrebat privindu-ne cam insistent:

— Ce trec în revistă, acum?

— Acum, iubite Herăstrău, treci în revistă un elegant grup de reporteri sportivi.

— Cu treburi, bănuiesc, pe la restaurantul „Parcului".

— Se poate, maestre?

— În sfîrșit, nu e treaba mea. Totuși, miroase a țuică de la o poștă!

— Nu de la o poștă. De mai aproape. De la Metropola.

— Imposibil. Acolo este depozit de mere.

— Este, dar merele s-au stricat și stricîndu-se, oamenii au luat inițiativa de a le face țuică. Procedeul — dacă te interesează — e simplu: se aduc mai multe butoaie, se introduc ionatanele putrezite în zăcătoare...

— Auzi, putrezite!

— Mîna destinului, stimate Herăstrău. Le-a ajuns blestemul schifurilor care au fost scoase afară din propriul lor hangar și acum putrezesc în ploaie.

— Deci, la baza nautică Metropola, în frumosul Parc de cultură și odihnă Herăstrău, se face țuică. Unde ajungem?

★

Am exagerat, nu? Puțin, doar — în afară de ionatane mai zăceau în acele pîntecoase butii și aurul pur de parmen. În rest, nimic neadevărat. Fapte, de altfel, arhicunoscute: de ani de zile baza nautică Metropola e folosită vara pentru diverse expoziții, iar iarna ca depozit de fructe. Interesant este că această splendidă cabană, pentru canotori și ambarcațiile lor, a fost construită, în anul 1936, prin contribuția personală a salariaților de la „Gaz și electricitate" (acum cu cortul pe la alte baze nautice), apoi — nu știm prin ce mister — a trecut la o secție (probabil, cu plural profil) de cultură (expoziție) și legume (depozit) a fostului S.P.C.

Și acum, cu îngăduința dv., să lecturăm împreună articolul 13 din H.C.M. nr. 629/27.III.1968: BAZELE SPORTIVE CARE SÎNT FOLOSITE ÎN ALTE SCOPURI DECÎT PENTRU ACTIVITATEA PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT ȘI CARE POT FI UTILIZATE, VOR FI REDATE ACESTEI ACTIVITĂȚI, LA CEREREA CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT, ÎN TERMEN DE CEL MULT UN AN DE LA DATA CERERII.

Firește, se pune întrebarea: a cerut „sportul" restituirea bazei nautice Metropola? Da, a cerut-o. Cînd? La 14 august 1968, prin adresa nr. 1117, către C.P.M.B. Ce răspuns s-a primit? NICI UNUL!... Și astfel, continuăm a face țuică („Dealul canotorilor", cumva?), în loc de campioni, degradînd un local care avea alte scopuri, dacă nu mai nobile, cel puțin specifice lacului pe al căruia mal a fost ridicat. Desigur, un mucalit ar putea replica că și țuicii îi stă bine în vecinătatea apei... Degradarea, însă, de care vorbeam este, din păcate, și la propriu, faimoasa Metropolă arătînd astăzi jalnic.

Deci, nu s-a răspuns la adresa amintită. Nu s-a redat activității această bază, cu toate că au trecut nu un an, ci aproape doi de la data cererii. A fost o scăpare? Înclinăm a crede că nu. De ce? Fiindcă, s-a mai solicitat redarea și a altor baze sportive, dar tot fără succes. Nici măcar un răspuns de politețe, necum rezolvarea conform H.C.M.-ului amintit. Vezi adresa nr. 1344 din 8.V.1968 prin care se solicită ștrandul Izvor (fost Bragadiru) pentru a conferi complexitate încîntătorului parc sportiv din str. Dr. Staicovici nr. 44, dîndu-l spre folosință atît sportivilor de performanță ai clubului Progresul, cît și elevilor liceelor cu program de educație fizică. Vezi atîtea și atîtea baze (sala Mica, de exemplu) scoase de ani de zile din circuitul mișcării sportive, neredate nici pînă astăzi tineretului. În sfîrșit, vezi... numărul viitor al ziarului nostru în care vom publica și alte aspecte în legătură cu soarta precară a unor baze sportive. Deci...

(va urma)

P.S. În ziarul „Sportul" de mîine, aspecte inedite de la dărîmarea unei frumoase săli de sport. Unde? Cînd? De către cine?

BULETINUL ZĂPEZII

Serviciul Prevederi de scurtă durată, din cadrul Institutului meteorologic, ne-a comunicat că stratul de zăpadă avea ieri următoarea grosime în zona de munte: Semenic 105 cm, Sinaia — Cota 1 500 70 cm, Predeal 40 cm, Vîrful Omul 80 cm, Paring 47 cm, Păltiniș — Sibiu 47 cm, Țarcu 54 cm, Rarău 88 cm, Ceahlău — Toaca 42 cm, Lăcăuți 42 cm. Pentru sfîrșitul săptămînii, se prevede lapoviță și ninsoare.

Din cauza ploilor și a variațiilor de temperatură din ultima vreme, există pericol de avalanșe.